

[Valdemar Sørensen.]

Grad mange af de nævnte Anskuelser om Lovens Besværligheder. Men den Slags Besværligheder er der ogsaa paa alle andre Omraader, og hvorfor skal de saa være ene afgørende ved Bedømmelsen af Resultaterne her? Og det er de jo heller ikke. Det viser sig, at man fra den Side, hvor man virkelig bringer Ofre — det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen bringer jo ikke noget Offer ved at antage en Lov som denne, men det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen og hans Folk bringer et Offer... (*Boeck-Hansen*: Hør!). Ja, ja, det er det Offer, jeg fra min Side anerkender, og jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, som altid taler for et godt Forhold mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, skulde anerkende dette og se at faa sin Organisation til i Frivillighed at indgaa paa en Ordning, der gjorde en Lovgivning unødvendig.

Socialministeren (*Ludvig Christensen*): Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Udtalelser om, at Skibsværfterne maaske om kort Tid har saa travlt, at denne Lov vil komme til at genere dem, holder ikke Stik. Det ærede Medlem ved meget godt, at det vilde den ikke. Intet Skibsværft behøver at mangle Arbejdskraft; det kan faa de Dispensationer, der skal til for at udføre alt det Arbejde, det faar. Men desværre faar vi vel næppe Raastoffer og Materialer til at kunne sætte Skibsværfterne i fuld Gang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Til den højtærede Minister kun dette, at netop disse Dispensationer er i Virkeligheden akkurat det samme som de Afspadseringsfritimer, man i sin Tid ønskede fra den samme Side. — Materialer faar man nok, for det drejer sig i Regelen navnlig om at tage Plader ud og valse dem op.

Jeg vil gerne over for dette høje Ting konstatere, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har set en tyk Mappe, som jeg har fremlagt, han har set, at der i denne Mappe var originale Udtalelser fra en hel Mængde Mænd her i Danmark, som alle sammen havde meddelt Arbejdsgiverforeningen, deres egen Forening — altsaa ikke af agitatoriske Grunde —, hvilke Vanskeligheder de havde med denne Lov, og hvilke Følger den havde. Dette har det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen set. Hvad

han saa mener med, at jeg ikke har dokumenteret — ja, det er vel en ganske underordnet Sag, det høje Ting kender jo Sandheden om dette Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. O. Kier har Ordet for en kort Bemærkning.

O. Kier: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen henstillede til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at han skulde faa sin Organisation til at vise mere Forhandlingsvenlighed, og af den højtærede Socialministers Udtalelser kunde man let faa det Indtryk, at Organisationen ved de Forhandlinger, som var ført om dette meget ømfindtlige Spørgsmaal, skulde have vist Vrangvilje. Men Forholdet var, og det viser det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansens Udtalelser ogsaa, at begge Organisationer — ikke alene vor, men ogsaa deres Organisation — viste Velvilje ved Tilrettelæggelsen af dette Lovforslag; det skylder jeg efter det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansens venlige Udtalelse at sige. Hvis man ikke var kommet hinanden i Møde paa en god Maade, havde den Lov været fuldstændig umulig at arbejde efter!

Socialministeren (*Ludvig Christensen*): For at undgaa Misforstaaelser vil jeg gøre opmærksom paa, at naar jeg har talt om Mangel paa Forhandlingsvilje fra Arbejdsgiverforeningens Side, er der Tale om Tiden forud for Lovens Gennemførelse. Efter Gennemførelsen har jeg ved en given Lejlighed personlig takket Arbejdsgiverforeningen for dens udmærkede Medvirkning ved Forhandlingerne om Lovens Gennemførelse i Praksis.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Maa jeg i Tilslutning til den højtærede Socialministers Ord sige, at saafremt vi nu gik til at ophæve denne Lovgivning og imødekom hinanden under Hensyn til de Besværligheder, vi alle hver fra sit Synspunkt kan se i den, holder jeg det alligevel for berettiget, at jeg fastholder mit Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen: Vilde han saa anbefale sin Organisation, at Organisationerne alene traf organisationsmæssige Aftaler, der kunde erstatte denne Lovgivning? Det er dog det, der maa være Spørgsmaalet, ikke saa meget, om den højtærede Socialminister har takket det ærede Medlems